

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ

A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD ♦ (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)

APARE LA 1 SI 15 A LUNEI.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor.

Redactor responsabil.
Ing. Agr. Insp. General **NICOLAE POPESCU**
Secretarul Camerei de Agricultură

A b o n a m e n t e:
Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe, pe un an „ 100.—

CUPRINSUL:

	P. g.		Pağ.
1. Deschiderea cursului agricol la Academia Teologică din Arad	161	8. Importanța cursurilor de industrie casnică la sate	169
2. Ingrășarea viilor	162	Pagina apicolă:	
3. Ingropatul viilor	164	9. Hrănirea albinelor în cursul iernei	170
4. Apel pentru stațiunea de avertizare	165	10. Circular No. 113	171
5. Iepurii și pagubele aduse în pomicultură	165	11. Aviz	171
6. Sfaturi	166	12. Prospect de emisiune	172
7. Cum putem mări valoarea (puterea) pomilor și cum vom pune în fructificație pomii ne-productivi	168	**	
		13. Intrebări și răspunsuri	172
		14. Oierte	172

Deschiderea cursului agricol la Academia Teologică din Arad.

În ziua de 6 Novembre a. crt. a avut loc deschiderea cursului agricol cu durata de un an, ce Camera de Agricultură Regională, Arad obișnuiește să aranjeze la Academia de Inalte Studii Teologice din Arad.

În orariul Academiei s'au rezervat pentru curs 6 oare săptămânale și anume 2 oare pentru înainte și 4 oare pentru după masă.

Scopul cursului este de a iniția ascultătorii ultimului an în tainele agriculturii, totodată dându-le în calitate de apropiați conducători viitori ai sătenilor, explicații detaliate cu privire la îndrumările practice în agricultură cu toate ramurile ei.

Cursul stă sub conducerea directă a D-lui Nicolae Popescu, ing. agr. insp. gl., iar conferențarii sunt recrutați din corpul inginerilor agronomi din localitate, de pe la diferite instituții de specialitate din Arad pendinte de Ministerul de Agricultură și Domenii: Ing. Agr. Insp. C. Staniloiu, administratorul fermei

Ciala. Ing. Agr. Insp. Dr. O. Seyman, dela Secția Agricolă județeană, Ing. Agr. Vl. Eșanu, directorul Depozitului de fermentarea tutunului Arad, Ing. Agr. Petru Iuncu, profesor la Școala Normală de băeji, Arad, Ing. Agr. V. Juncu, directorul Școalei de Viti-cultură din Miniș, și în fine Dr. Gh. Fonargi, med. vet. la Regimentul I. Roșiori, cât și un inginer silvic designat de Direcțiunea Regională Silvică din Arad.

Planul de prelegeri este în așa fel compus ca pe lângă cunoștințele fundamentale teoretice, ascultătorii-studenți să primească educația euvenită în deosebi în privința părții practice, prin demonstrațiuni pe teren cu ocaziunea numeroaselor excursii la instituțiunile de specialitate, moșii, gospodării țărănești, cooperative, grădini, pepiniere, livezi etc. Tocmai din acest motiv au fost stabilite în orar 4 oare pentru după masă, ca ascultătorii să poată eși pe teren în caz de timp favorabil, unde pot vedea la fața locului cele expuse de conferențarii.

Până în prezent, cu ocaziunea oarelor de practică, ascultătorii au cercetat:

a) Biroul Camerei, hărțile și tablourile statistice educative, muzeul Camerei cu colecție de semințe selecționate, de fructe, muzeul ornitologic restrâns, modele și diferite mulage, reprezentând animalele din diferite rase, exemplare sănătoase și cele bolnave, precum și modele reprezentând diferite boli și defecte. În fine au văzut preparatele diferite și aparatele necesare la combaterea bolilor și insectelor în agricultură cu diferitele ei ramuri, adică agri, viti, pomicole, etc.

Tot în aceeași zi au văzut laboratorul Camerei unde li s'a explicat însemnătatea acestuia din punct de vedere al analizării grâului din toate regiunile din județul Arad, stabilindu-i calitatea prin determinarea conținutului de gluten umed și uscat, elasticitatea glutenului, diferite aparate germinatoare, balanse etc. etc.

b) S'a făcut practică în grădina de pomi a Aca-

demiei cu care ocaziune au fost sădți în prezența ascultătorilor un număr de pomi. Tot în aceeași zi au fost cercetate pepinierele, Camerei din Mureș.

c) Cu a treia ocaziune ascultătorii au făcut o excursie la villa orașului Arad unde s'a ținut oara de practică viticolă, conferențiarul vorbindu-le despre: butucul viței de vie și părțile lui rădăcina, coletul, trunchiul, coarde și lăstari, facerea altoiului, sădirea, tăiatul, îngropatul etc.

d) S'a făcut în fine o excursie la pepiniera Statului Ceala unde excursionștii au văzut arăturile de toamnă cu cai și cu plug cu aburi, însămânțările, via, vîta americană, creșterea animalelor, magazinele diferite, stațiunea meteorologică și altele.

Planul analitic este întocmit până la vacanța de Crăciun deocamdată, urmând ca cu începerea anului 1936, să se stabilească al doilea ciclu, până la sfârșit.

Ingrășarea viilor.

de Dr. O. Seymann ing. agr. insp.

Gunoirea viilor este astăzi la ordinea zilei. Posibilitățile de valorificare a vinului nu sunt favorabile, speșele de transport sunt mari, recoltele nu sunt satisfăcătoare odată cantitativ altă dată calitativ și astfel cultura viței de vie în multe cazuri în loc să dea venit va fi deficitară.

Cauzele principale a deficitului sunt: 1. lipsa gunoierii corespunzătoare și 2. complectarea greșită mai bine zis *necomplectarea vițelor perite*. Aceste două cauze sunt în strânsă legătură una cu alta și se datoresc în oarecare măsură cultivării greșite a viilor. În toată podgoria găsim vii cu multe lipsuri de vițe, deoarece agricultorii proprietari de vît rareori dau gunoiul de vite viilor. Și așa peirea vițelor în vii negunoite ani de-a rândul sau slab gunoite se produce mai sigur și mai repede decât în vii a căror proprietar îngrășă în mod regulat via ca și terenurile agricole spre a-i menține productivitatea.

În cazul când agricultorii nu pot să întrebuințeze bălegarul de grajd, adică n-au disponibil destul bălegar, trebuie să mențină fertilitatea viilor prin alte metode care în țăările din Apus se folosesc demult cu reușită deplină și anume: restituiră substanțelor organice se face prin compost și gunoi de pae, iar restituiră sărurilor minerale prin îngrășăminte chimice.

Viile pe pământuri compacte (grele) prețind multe materii nutritive și multă humă (substanțe organice), ca să fie productive. Dacă prin bălegar de grajd nu-l putem asigura cantitatea necesară de humă trebuie să începem a aduna compostul până acum, a proape de toți, mult neglijat. *Din ce să facem compost?* În primul rând avem disponibil părțile verzi a

viței, pe care nu l'admitem să le întrebuințăm nici pentru nutriție, nici pentru alte scopuri ci trebuie să le îngropăm în pământul viei.

În groapa de compost trebuie să adunăm toate rămășițele din vie și le acoperim cu un strat de pământ. Aci vom pune resturi de drojdie, țescovină, gozuri, frunze de arbori, resturi de bucătărie, sânge, oase, mălurăți, spălături, cenușe etc. Mulți recomandă să se pună aci și vițele tăiate mărunt, însă aceasta nu putem să facem din cauza pericolului molitilor. Vițele uscate trebuie să le îndepărtăm din vie numai decât, căci mare parte a păpușelor a diferitelor insecte vătămătoare se retrag în vițe. Deci pentru compost să dăm numai cenușa vițelor.

Asemenea compostului este de dorit să facem un amestec de gunoi din surplusul de pleavă, pae, tutele fără frunze, vreji de cartofi, loze să le udăm, călcăm, întorcem și să înlesnim putrezirea acestora, apoi să le cărăm în vie. La gunoie cu paie neputrezile în mod direct întindem paele între rânduri toamna după îngroparea viei și le acoperim puțin cu pământ în scopul ca umezeala de iarnă să le umezească și să provoace putrezirea lor. 12—16 sute de kgr. pae, pleavă, turmețe sau tutele tocate putem da la 1 jugă cad. Însă trebuie să știm și acela, că bacteriile ce produc putrezirea pentru dezvoltarea și înmulțirea lor rapidă au nevoie de azot, pe care bacteriile îl iau din pământ, dacă noi nu-l dăm separat. Prin urmare atât la pregătirea compostului cât și la prepararea gunoiului de pae este foarte important să adăugăm de fiecare sută de kgr. cantitatea de 3—4 kgr. îngrășământ chimic de azot. Acest azot la compost și amestec de

gunoi vom presăra între straturi, iar la îngrășarea cu pae neputrezite, îl vom respira primăvara pe pae pus între rânduri. La îngrășarea viei totdeauna trebuie să lucrăm alent spre a evita aducerea semințelor de bu rueni în vie. Îngrășarea cu compost sau gunoi de pae executat în mod rațional poate asigura complet tre buințele viei în materii organice, iar lucrarea corespunzătoare a pământului poate influența favorabil starea fizică și biologică a solului în așa fel încât pentru îngrășarea completă nu rămâne decât un adaus prin îngrășăminte chimice.

Vile pe pământuri argile nisipoase ce ușor se pot lucra și totdeauna au structura fizică corespunzătoare, nu cer multe materii organice și așa pe ele chiar numai prin îngrășăminte chimice putem obține producții mari.

Azotul (nitrogen), fosforul, potasa (kalium) și varul (calcium carbonat) sunt acele materii neorganice (minerale), cari la nutrirea viei în primul rând sunt necesare și din cari ea de fapt consumă cele mai mari cantități. Aceste substanțe le putem da viei sub formă de îngrășăminte chimice tot în aceeași doză sau în mai mare cantitate decât se găsesc ele în bălegarul de grajd, însă trebuie să cunoaștem nevoia de îngrășare a viei de vie și conținutului procentual a substanțelor nutritive a îngrășămintelor ca să putem stabili exact cantitățile ce trebuie să aplicăm.

După Pettenkoffer vița de vie extrage din sol anual aproximativ

50 kgr azot (nitrogen)

30 „ fosfor

70 „ potasă (Kalium)

de fiecare jug. Deci în teorie măsura restituirii ar trebui să fie în raport cu aceste cantități. Aceste substanțe nutritive s'ar putea da prin 250 kgr. Cyanamid de Calciu de 20% nitrogen,

166 kgr Superfosfat de 18% fosfor și

175 „ Sare potasică de 40% cali,

dar în viața practică nu ne ținem strict după aceste cifre deoarece utilizarea materiilor nutritive și facultatea de a le valorifica este, — după starea viei și după împrejurările locale de climă și sol, — foarte diferită. Luând în considerare toate aceste deosebiri Dl. Dicenti un specialist cu practică mare în privința îngrășării viei a formulat următoarele principii călăuzitoare, pe care le putem recomanda podgorenilor ca demne de urmat:

Lozinca de căpetenie: *Mai bine este să dăm*

mai mult, decât mai puțin, căci după zicala bătrânilor „gunoiul puțin nu este gunoi“, via la cantități mici de gunoi nu arată nici un spor de producție. Via tineră, (adecă plantarea nouă) necesită îngrășare mai puțină decât cea bătrână. Via bolnavă sau lovită de elementele naturii (de pildă: bătută de grindină) cere îngrășare mai multă, decât cea sănătoasă sau neatinsă. Via pe pământ sărac sau prea compact pretinde de multe ori chiar cu 100% mai mult gunoi decât via pe pământ bogat sau mai nisipos. Trebuie să știm și aceea, că pe deoparte frunzele căzute, pe de alta parte precipitațiunile (p oia, zăpada) peste anul întreg aduc anumite cantități nutritive în pământ, apoi lucrarea intensivă a pământului ajută în mod considerabil la sporirea materiilor nutritive a solului. Având în vedere aceasta împrejurare putem reduce îngrășământul de azot (nitrogen), adecă nu-i nevoie să restituim chiar 50 kgr. de azot pe fiecare jug. cad. iar faptul că via utilizează bine fosforul ușor de luat, motivează mărirea gunoiului cu conținut de fosfor; în sfârșit cunoscând, că în pământurile noastre mai compacte de regulă se află potasă în cantitate necesară la îngrășarea viilor, pe pământuri compacte se va reduce respective se va omite potasa. (Kalium)

Câte îngrășăminte să dăm atunci viilor noastre ?

Înainte de ași da un răspuns în cifre am de notat, că cantitatea de îngrășăminte în general se calculează pe unitate de suprafață. De pildă: la noi în Jughere cadastrale, în Germania socoteala se face în Hectare, însă până când germanii dau explicații, normal sub 1 Hectar înțelegem 10.000 de butuci (plantație de 100×100 cm.) până atunci la noi, având plantații cu diferite distanțe, indicarea exactă a butucilor nu prea este posibilă. La noi găsim plantații de 75×100 cm. când un jug. cad. de vie înseamnă 7.750 de butuci și plantații cu 120×120 cm. când aceeași suprafață înseamnă numai 3960 de butuci. Natural una și aceeași cantitate de îngrășământ nu poate aduce efectul egal, dacă numărul butucilor este neegal. Deci — după părerea mea — ar fi mai nimerit a specifica cantitatea de gunoi ce trebuie dat nu numai pe suprafață ci și pentru un butuc. La plantații de orice fel de dimensiuni fiecare butuc trebuie să obțină atâta gunoi, cât revine fiecărui butuc din dozele de îngrășăminte calculate pentru vii plantate normal, (adecă având plantație de 100×100 cm. la un jug. cad. pentru 5.754 sau rotunjit pentru 5800 de butuci). Prin urmare recomand a-se ține după următorul tablou:

Felul îngrășămintelor	Doza mică		Doza medie		Doza mare	
	la 1 butuc	la 1 jug.	la 1 butuc	la 1 jug.	la 1 butuc	la 1 jug.
Cyanamid de calciu cu 17-20% N.	2 deka	116 kgr.	3 deka	174 kgr.	4 deka	232 kgr.
Superfosfat cu 18% P	1 „	174 „	4 „	232 „	5 „	290 „
Potasă cu 40% K	1.5 „	87 „	2 „	116 „	2.5 „	145 „

Numărarea butucilor fiind lucru ușor, fiecare viticultor va putea stabili singur prin înmulțire, cantitatea ce trebuie dat pentru fiecare butuc, din anumite îngrășăminte chimice cari au fost recomandate de specialiști pentru via sa

Dintre cele 3 substanțe principale cel mai important este azotul (nitrogenul). Dacă clorchinele și coardele sunt slabe, dacă foile au culoare verde gălbui este semn, că lipsește azotul. Dacă însă cu tot adăusul de azot, mărimea strugurilor nu stă în nici o proporție cu dezvoltarea foilor și a coardelor, și dacă ei rămân mici și mărunți, atunci este lipsă de materie fosforică potasică. Dar să nu uităm; înțelegerea

de azot trebuie făcută cu deosebită grijă deoarece via de vie la din pământ materii nutritive numai în raport cu azotul disponibil. Dacă în pământ se află azot puțin degeaba dăm abundant celelalte materii, via nu le va putea folosi. Cea mai potrivită metodă de împrăștiere este aceea, când întrebuițăm vase de finichea cu o anumită capacitate, zicem în care încap 20 deka gunoi. Acum dacă vom să dăm 4 deka gunoi la 1 butuc, atunci conținutul unui vas vom împărți la 5 buluci. Regulile generale de aplicarea îngrășămintelor de timpul cel mai potrivit și de felul îngrășămintelor ce se pot procura la noi pentru îngrășarea viei vom expune în proximitate buletin.

Ingropatul viilor.

de Ing. Agr. V. Juncu din Școalei Vit. Miniș.

Viile se îngroapă cu scopul de a le feri de îngheț. Câte odată se întâmplă ca și viile neingropate să reziste la îngheț, mai cu seamă dacă sunt situate pe dealuri înalți mari cu expoziție sudică. S'a observat în general că viile neingropate, care n'au suferit de îngheț în cursul iernii, primăvara se dezvoltă mai târziu, mai cu seamă dacă tăierea nu s'a făcut de cu toamnă, dând o producție mai abundentă și sănătoasă. Dez mugurirea mai târzie prezintă avantajii mari, mai cu seamă în regiunile unde viile suferă de înghețurile târzii de primăvară. Nu trebuie însă să uităm că viile neingropate adeseori sunt expuse la înghețuri, pierzându-se rodul uneori pe mai mulți ani, ajungând câteodată să pierdem întreaga vie pentru totdeauna, cum s'a întâmplat cu viile distruse de îngheț la Cetatea Albă în anul 1932.

Este greu să precizăm până la câte grade de frig rezistă viile, deoarece această rezistență este strâns legată de mai multe condițiuni meteorologice, de poziție, situație, expoziție, port-altoi, varietate, etate și altele. Când gerul este uscat și via ocupă poziție, situație și expoziție favorabilă, nu este prea bătrână și cu corzile bine coapte, poate desgropată să reziste chiar până la un îngheț de — 25 grade Celsius. Când însă aerul este plin de umezeală corzile acoperite cu chiciură, via poate îngheța și la — 10 grade Celsius.

Avantajele ce le obținem dela viile ce au iernat desgropate, le putem avea și dela viile ce au fost îngropate în cursul iernii, cu condiția ca îngropatul să fi fost făcut în bune condițiuni, evitând astfel riscul de a pierde complet via în cazul unui ger prea mare.

O vie în general trăiește 50 ani. Ingropatul unui jugăr de vie anual costă cca 300 lei. În cursul celor 50 ani va costa 15.000 lei îngropatul unui jugăr cadastral de vie. Un jugăr de vie bine îngrijit și lucrat trebuie să producă anual cca 20 hl. vin a 8 lei litrul

face 16.000 lei. Deci cu valoarea recoltei obținută într-un an se acoperă cheltuielile cu îngropatul viei pe toată durata ei de viață.

Acet calcul ne scoate în evidență greșala ce am face-o dacă am lăsa să se piardă o recoltă sau întreaga vie din cauza neingropatului cu gândul că facem oarecare economie.

Ingropatul este o lucrare ce se impune a se executa în mod obligatoriu, întrucât suma ce se investește cu această lucrare este acoperită odată pentru totdeauna cu valoarea unei singure recolte, ferindu-ne astfel de orice ger.

O vie îngropată în bune condițiuni pe lângă că ne ferește de orice rizic, ea înfrunțește condițiunile și avantajele descrise în cazul când ea a iernat neingropată fără să fi suferit de ger.

Ingropatul în condițiuni defavorabile nu numai că nu prezintă vre-un avantaj dar suntem mai periclitați decât în cazul când via ar rămânea desgropată.

Unii viticultori, cari posedă vii situate pe coaste abrupte au credința că este bine ca viile să fie îngropate cu frunze, întrucât frunzele ar ține mai bine pământul ce este dus la vale de ape.

Frunzele ce rămân acoperite cu pământ putrezesc provocând mușcăirea corzilor și chiar a mugurilor, periclitați astfel rodul.

Înainte de îngropat via trebuie complet desfrunzită, bineînțeles după ce corzile s'au copt. Corzile să apleacă cu îngrijire după ce prealabil s'a făcut o pernă din pământ la bază. Pe cât este posibil să nu se îngroape pe noroi, ci când pământul este numai reavăn, pentru ca corzile să fie puse în condițiuni favorabile de iernare. Pământul tras peste coarde trebuie să aibă o grosime de cel puțin 15-20 cm. Corzile incomplet îngropate sunt expuse la îngheț, întrucât fiind în contact cu umezeala dela suprafața pământului, odată cu apa înghețată suferă și mugurii.

Prin urmare via se va îngropa fără frunze pe timp frumos, având corzile bine coapte, culcate la pământ cu mare îngrijire și acoperite cu un strat de pământ de cca 20 cm.

Îngropând via se lucrează și pământul la o

adâncime mai mare.

Prin această lucrare suntem feriți de consecințele unui ger puternic, iar cheltuielile cu efectuarea îngropatului pe tot timpul duratei de viață a viei, sunt acoperite cu valoarea recoltei dintr'un singur an

Apel

către Președinții Oficiilor promontoriale din județ cu privire la cumpărarea aparatelor de avertizare.

Fără de prețurile extrem de scăzute ale produselor noastre viticole, între altele trebuie să reducem cheltuielile de producție pentru a putea înfrunța concurența și a obține un venit net cât mai mare.

Cu stropitul viilor contra manei (perenosporiei) cheltuim mulți bani și de multe ori zadarnic, deoarece mana ne distruge în bună parte rodul.

S'a constatat, că această boală se combate cu succes numai atunci, când stropim în momentul pătrunderii ei în vie.

Dacă stropim după ce au apărut petele albe pe dosul frunzelor și chiar pe ciorchine, nu se mai poate nimici boala, iar cheltuielile cu munca și valoarea pietrei vinete măresc sarcinile podgoreanului fără ca el să aibă nici cel mai mic profit.

Unii stropesc de câte 4—5 ori fără să poată scăpa rodul de mană, iar alții cu toate că stropesc numai de 2—3 ori, au cel mai mare succes. Aceasta înseamnă, că primii nu au nimerit momentul potrivit stropirii, pe când cei din urmă au nimerit acel moment.

Pentru a numai lăsa podgorenii să arunce banii în vânt, stropind fără să se știe momentul potrivit acestei lucrări, Ministerul de Agricultură a procurat și instalat la școala de Viticultură din comuna Miniș, județul Arad aparate speciale cu ajutorul cărora se poate constata când anume trebuie să se stropască viile. Aceste aparate au costat 130.000 lei.

Ca să se poată anunța la timp fiecare comună în parte când trebuie să stropască viile, este necesar să avem în fiecare comună câteva aparate, care complet instalate vor costa lei 3200. O stațiune mai completă ar costa lei 5700.

Intrucât o singura stropire făcută greșit, cauzează pierderi unui podgorean mai mult decât valoarea acestor aparate, avem onoare a vă ruga să binevoiți a procura din bugetul comunei Dvs. promontoriale aparatele în valoare de lei 3200 sau acele mai complete cu suma de lei 5700

Oferă înaintată de librăria Cartea Românească din București, pentru furnizarea aparatelor necesare este valabilă numai 4 săptămâni. Deaceia vă rugăm a deschide un credit extraordinar trimițând cel puțin suma de lei 3200 la adresa școlii noastre, rămânând ca să primiți actele justificative odată cu aparatele ce se vor procura și instala în comuna Dvs.

Fiind convins, că și Dvs. sunteți pătruns de importanța combaterii boalelor la momentul oportun, țară să se arunce soluția zadarnic, pierzând de multe ori rodul, credem că veți trimite de urgență suma de lei 3200 ca să putem din timp face comanda aparatelor ce Cartea Românească le va procura din Germania

În țările viticole mai înaintate de zeci de ani podgoriile sunt înzestrate cu astfel de aparate, fiind scutite de a mai face stropitul la voia întâmplării (pe ghicite). În aceste țări orice lucrare este făcută la timp și cu socoteală fapt ce le dă posibilitate să ne concureze la preț chiar cu vinuri superioare.

Prin răspunsul Dvs. favorabil și cât mai grabnic sper, că în scurt timp și podgoria Aradului va fi scutită de prada bolilor, obținând produse cu cheltuieli mai reduse înfruntând concurența și criza ce se deslănșue în întreaga lume viticolă.

Școala Viticolă Miniș.

Iepurii și pagubele aduse în pomicultură.

de Petru Truța, Conducător agr.

Iepurii — animale rozătoare, sunt în stare să distrugă zeci și sute de pomi într'o singură noapte, nimicind toată munca depusă ani de zile.

Ei atacă, pe lângă mulți pomi de pădure, în general toate speciile și soiurile de pomi roditori, preferându-i pe cei din pepinieră și plantațiile tănăre

până la 7—8 ani, ce au scoarță netedă și subțire. Sunt căutați foarte mult merii, având coaja dulce, apoi perii, gutuii, cireșii și vișinii, mai puțin prunii, piersicii și cașii, iar nucii sunt scutiți din cauza coajei cu un gust foarte amar.

Pomii fructiferi, sunt atacați mai mult iarna, când

zăpezile sunt mari, adică atunci când iepurii nu găsesc altceva demâncat decât foarte greu sau deloc.

Sunt cazuri când se văd pomișorii roși chiar din timpul toamnei — aceasta să întâmpie foarte des în grădinile și livezile unde se cultivă și alte plante ca: varză, sfeclă etc. care atrag iepurii dela depărtare; mănâncă câteva frunze din varză sau sfeclă ca pe urmă să roadă și pomii din jur. Atacul acesta se face mai mult de către iepurii din generația tânără, cărora le cresc dinții prea repede și-i jenează, astfel simt nevoia de a roade ceva tare pentru ca să și tocească dinții.

De atacurile iepurilor, sunt scutiți numai pomii bătrâni cu scoarța groasă și plină de crăpături. Pomii atacați sunt roși de jur împrejur până la lemn, distrugând astfel partea vie a scoarței care servește la transportul hranei pomului ce după scurt timp se usucă. Distrugerea scoarței se face pe toată înălțimea trunchiului ajunsă de iepuri, pe o înălțime de 0,80—1 m., iar în iernile cu zăpezi mari, ajung până la 1,40—1,50 m. fiind ajutați de înălțimea zăpezii.

Cele mai multe atacuri de dau în amurgul și zorile nopților senine.

Dacă trunchiul este ros până la lemn de jur împrejur, atunci pomul nu se poate reface decât retezându-l dedesubtul rozăturii pentru a crește o nouă tulpină, iar dacă rozătura este numai dintr-o parte, atunci se poate salva, netezând rana cu un briceag ascuțit, ungând o apoi cu ceară de altoi, gudron fierț, sau cu'n amestec de lut și balebă de vacă. Aceasta se va face imediat ce s'a observat.

Lucrul cel mai bun este ca pomii roși să se scoată și să se înlocuiască cu alți sănătoși.

Pentru a scăpa de aceste neplăceri, trebuie ca de pe la mijlocul lunii Noiembrie să protejem pomii tineri în contra iepurilor.

Mijloacele de protejare sunt foarte multe, unele mai practice ca altele.

În străinătate se întrebuițează de uni pomicultori, niște moriști sgomotoase făcute din lemn, ce se așează printre pomi — acestea ar fi bune și ieftine, dar dela un timp, iepurii se obicinuesc cu sgomolul lor, ca mai târziu să atace pomii fără nici o frică chiar în preajma lor. Alții întrebuițează câini, mo-

mindu-i cu bucăți de carne atârinate printre pomi. Prin lătrăturile câinilor, iepurii se îndepărtează.

Foarte mulți întrebuițează unele soluții făcute din sânge dela abator amestecat cu urină de vite în cantități egale, sau o pastă făcută din lut, apă și carbolineum, ori un amestec din pământ galben, balebă de vite și var stins.

Toate aceste substanțe, îndepărtează iepurii prin mirosul lor greu și gustul neplăcut.

Combinații din aceste substanțe sunt foarte multe, principalul este ca să aibă un miros greu și gust neplăcut, să fie ieftine, la îndemână, să aibă o durată cât mai lungă și să nu fie dăunătoare pentru pomi.

Substanțele amintite, se amestecă bine și apoi se ung trunchiurile pomilor de jur împrejur pe o înălțime de 1,40—1,50 m.

În acest scop se poate întrebuițea cu succes, slămina și untura rancedă de porc, care se aplică pe trunchiuri.

Deși mulți recomandă aceste mijloace de luptă, totuși când iepurii ajung în situația aceea, că nu găsesc hrană, ei se vor mulțumi și cu coaja acelor pomi tratați, decât să sufere foamea.

Cel mai sigur mijloc de luptă, este îmbrăcarea pomilor cu diferite materiale pe o înălțime de 1,40—1,50 m. și în așa fel ca tot trunchiul să fie bine acoperit.

Ca materiale bune pot fi următoarele: trestia sfuf, mărarul, funii de paie, tutei de porumb, ramuri de brad, hârtie de ziar, etc.

Ori care ar fi materialul întrebuițat, trebuie bine așezat pe tulpină, legându-se bine prin 3—4 locuri cu răchită, sârmă, sforă etc.

În unele țări se întrebuițează niște pânze de sârmă, cu care se îmbracă trunchiul pomului. Acestea sunt costisitoare, dar foarte bune și se întrebuițează ani de-a rândul.

Toate mijloacele de protejare specificate mai sus, se întrebuițează bine înțeles la pomii plantați în grădini și livezi neîmprejmuite.

Împrejmuirea cu gard este cea mai bună, dar costă mult — acest fel se întrebuițează mai mult la apărarea pepinierelor (școalelor de pomi).

Sfaturi.

ing. agr. insp. gen. Nicolae Popescu.

Plantarea pomilor. Anul acesta pomicultorii au plantat în decursul toamnei foarte puțini altoi, cauza este în mare parte seceta care le-au făcut, în unele locuri cu pământuri mai grele, cu neputință săparea gropilor. Am sfătuit pentru aceste cazuri pomicultorii să-și cumpere pomii necesari din toamnă care apoi

puși la adăpost vor fi la îndemână pentru plantarea de primăvară.

Ce privește gropile pentru plantarea de primăvară aceste trebuiesc făcute necondițional în decursul iernii. Încât aceasta lucrare va fi lăsată pe primăvară odată cu plantarea, sau făcută cu câteva zile înaintea ei.

plantațiunea nu va succeda pe deplin sau deloc. Astfel faceți gropile pentru plantarea de primăvară necondiționat în decursul iernii.

Ogorul de toamnă. Numai orbul nu a putut să vadă — în anul acesta secetos — folosul mare ce au arăturile de toamnă pentru semănăturile de primăvară. Scopul acestor arături este în primul rând în magazinarul apei din zăpadă și ploi. Umezeala înmagazinată prin ogorul de toamnă a făcut ca, pelângă o lucrare recerută, porumbul să reziste la secetă să aducă o recoltă mijlocie ba chiar în unele locuri foarte bună, atunci când porumbul semănat în arătură de primăvară a dat greș. Faceți deci arăturile adânci de toamnă.

Platforma de gunoi. Nu uitați să îngrijiți gunoiul cărat pe platforma de gunoi (gunoiște) căci doar „gunoiul este aurul agricultorului”. Udul (pișălașul) este o parte valoroasă a gunoiului, păstrați-l. Intocmiți platforma de gunoi în așa fel, ca apa de pe strășini și din curte să nu curgă în ea, dar nici udul prețios pe stradă. Ridicați gunoiul pe platformă cu păreți drepte și dripțiți-l bine zilnic.

Despre saramurare. În câte rânduri în acești 10 ani dela înființarea Camerei nu s-au sfătuit agricultorii, prin grai viu și prin scris, să nu bage în pământ grâul saramurat (imprietrit) umed, ci prima oară să-l uște. De câte ori s-au sfătuit ca la saramurare să nu folosească la 100 litri apă mai mult decât 1. kgr. de piatră vânăță. Toamna aceasta a fost secetoasă, grâul umed a ajuns în pământul uscat, iar la treerat fiind secetă mare foarte multe boabe s-au crepat ce cu ochi liberi se poate cu greu observa. Astfel o parte din grâul semănat umed, încolțind în pământul uscat a perit neavând umezeala necesară, iar boabele de grâu mai ales cele vătămate, care au fost înmuiate într-o soluție de 2%, piatră vânăță, au pierdut în parte sau cu totul puterea de încolțire. căci 2 kgr. de piatră vânăță la 100 litri de apă, influențează considerabil capacitatea de încolțire chiar și a bobului nevătămat.

Multe plângeri au sosit la Cameră că grâul în toamna aceasta răsare rău și rar. Nu am fost la fața locului, dar sunt convins că cauzele în majoritate vor fi, însemnarea de grâu umed și imprietrit cu o zeamă prea tare de 2%, piatră vânăță. Ciudat lucru, că o mare parte a agricultorilor nu vor să învețe numai pe paguba lor proprie. Am explicat unui proprietar mare și administratorului său, ambii oameni de meserie și pricepuți, să nu folosească 2% de piatră vânăță la saramuratul grâului ci numai o soluție de 1%. Ce credeți că s-a întâmplat? În birou la mine, îmi dau ambii dreptate, dar în zilele aceste mă întâlnesc cu ei, să plâng că grâul la moșie răsare cu greu și rar. La

întrebarea mea, că ce zeamă de piatră vânăță au folosit, am primit răspunsul, că așa și așa, la sfârșit lasă la iveală că nu mi-au urmat sfatul și au folosit o zeamă prea tare de 2%.

Hrănirea animalelor. Avem puțin nutreț și prețul lui se ridică zi de zi. Îngrijiți claele și jirezele de fân, pae, pleavă și tulei iar sfecla de nutreț o acoperiți bine cu pământ căci nutreț este puțin, iar iarna lungă. În timp de odihnă se pot face la animalele de tracțiune (de tras) mari economii în nutrețul de valoare, mărginindu-ne a-le hrăni în acest timp cu tulei, pae, pleavă. Ce bine ar fi în anul acesta cu puțin nutreț, o tocătoare pentru tulei și pae, și ce bine ar fi de am avea pentru amestecul lor o prismă cât de lungă cu sfeclă la dispozițiune. Nu uitați că sfecla este bună și sănătoasă pentru toate animalele începând dela păsările în curte, porci, oi și așa mai departe până la cal.

Animalele în creștere și cele gravide (deafăla) trebuiesc hrănite bine. Încât nu aveți nutreț de ajuns vindeți-le, că-i nehrănite suficient și corespunzător nu veți avea folos de ele.

Procurați-vă mai ales pentru acele animale dela Camera de Agricultură praf de oase sau de cretă. Dar și varul praf, care îl aveți la îndemână este de mare folos pentru dezvoltarea oaselor. Dați puilor, gănelor ouătoare, porceilor, vițelilor, mânjilor și oilor, vacilor, epelor de tăiat în mâncare: praf de oase ori varul praf. Cantitatea zilnică necesară este următoarea: La animal mare până la 500) kgr. greutate: 1 linguriță cu vârf. Animal în creștere: 1 linguriță rasă.

Îngrijirea animalelor. Curățenia, aerul curat și soarele sunt prietenii sănătății și dușmanii boalelor. Deschideți și iarna fereastra sau ușa să intre aer curat în grajd. Feriți însă animalele de curent (vânt, jug). Curățiți pielea animalelor de praf și murdărie. În timp cald cu soare, scoateți animalele din grajd și veți vedea, că de bucurie și boul bătrân se avântă la o săritură, căci a scăpat de aerul stricat și-și poate îndești și el vânele.

Vitele bălțate (lărcate) sunt mai ales iarna iubite de păduchi, cari sug puterea din ele. Examinați-le zilnic și tratați-le la timp. Nu uitați scurtarea unghiilor, care iarna cresc dar nu se tocesc.

Acoperiți animalele de tracțiune la încărcatul și descărcatul povarei, căci încălzite fiind, răcesc foarte repede. Animalele bătute de vânt, zăpadă și ploale îngrijiți-le la reînțoarcerea lor în grajd. O frecare aspră, cu șumolog din pae, peste tot trupul înseamnă pentru ei susținerea sănătății.

Cel mai revoltător lucru este, văzând iarna stăpânul neglijent și fără suflet, bătând animalul de tracțiune, care nu poate în timp de îngheț mișca povara din loc, neavând polcoava provăzută cu colți ascuțiți.

Cum putem mări vigoarea (puterea) pomilor și cum vom pune în fructificație (rodire) pomii neproductivi.

De Ing. Agr. Teodor Blaga

Dacă mergem într-o livadă cu pomi, vom observa că unii din ei sunt mai slabi, alții mai viguroși (puternici) deși sunt de același fel, având aceeași vârstă și același port-altoi. Se pune întrebarea: pentru ce se petrece acest lucru?

Trebue să se știe că atât la plante cât și la animale, fiecare individ are o însușire particulară, care ne permite să-l deosebim de ceilalți frați ai lor. Este exact ca într-o familie, în care nici un membru nu este la fel cu ceilalți; unul este mai tare, altul mai slab, deși trăiesc și se hrănesc la fel.

Într-o plantație de pomi trebue să căutăm uniformitatea, adică pomii să fie plantați la același distanță ca rădăcinile lor să ocupe aceeași întindere și apoi să producă la fel. Dacă nu vom lucra cu băgare de seamă unii pomi vor ocupa cu timpul și locul vecinilor și astfel unii vor deveni prea puternici, iar alții prea slabi. S'a constatat că în multe cazuri pomi prea viguroși dau mai puține fructe ca cei mijlocii deci vom căuta să avem pomi nici prea puternici și nici prea slabi.

Ne vom pune întrebarea: Cum trebue să facem ca să dăm putere și prin aceasta să mărim producția pomilor foarte slabi și ce trebue să facem cu aceia, cari sunt prea puternici ca să-i facem mai productivi?

Primaoră vom căuta cauzele pentru cari pomii este slab și apoi vom afla ce trebue să facem cu ei pentru a-i înălța și astfel să-i facem productivi.

1. Dacă pomul tânăr tânjește, se acopere de mușchi, nu dă ramuri nouă, nu crește în grosime, cauza este că la plantare a fost îngropat prea adânc. În acest caz îl vom scoate cu mare băgare de seamă și-l replantăm la aceeași adâncime la care a fost în școala de pomi.

2. Dacă pomul a fost bine plantat și totuși după un timp oarecare dezvoltarea lui normală se oprește, ba începe să slăbească, aceasta înseamnă că rădăcinile lui au dat de un pământ prea tare, sau au dat în adâncime de un pământ rău. Aceasta dovedește că gropile în cari s'au plantat pomii au fost prea mici, ele ar fi trebuit să fie mai mari, mai adânci, iar pământul să fie îngrășat. În acest caz vom face în jurul tulpinei pomului, la depărtare de $\frac{1}{2}$ m. până la 1 m. de ea, un șanț adânc de $\frac{1}{2}$ —1 m. iar pământul

de lângă el, tot de lângă pom, îl vom scoate din acest șanț. Il vom amesteca cu gunoi coptă sau compost apoi îl punem din nou în șanțul din care l-am scos.

3. Dacă frunzele pomului încep să îngălbenescă, înseamnă că pământul în care el a fost plantat, este prea umed. În acest caz vom face o scurgere a apei din pământ prin niște șanțuri.

4. Se întâmplă ca înclui cu înclui unii pomi să fie acoperiți de ramurile vecinilor, sau sunt umbriți de un zid ridicat în apropiere de pe o zi pe alta. Pomii vor înceta de a crește, se îmbolnăvesc și nu mai dau fructe. În acest caz vom scurta ramurile pomilor cari îi înecă pe alții sau scoatem pe cei slabi, dacă cei mari sunt de o valoare mai mare. Pomii cari sunt umbriți de un zid, vor fi gunoiți cu un îngrășământ artificial (făcut de fabrici) care conține potasiu și fosfor (două materii cari ajută la dezvoltarea fructelor formarea zahărului din fructe și păstrarea îndelungată a lor). Se dă pentru o suprafață de 4 m. pătrați Superfosfat mineral $\frac{1}{2}$ kg și Sulfat de potasiu*) 100 gr. prin împrăștiere în Noiembrie sau Decembrie.

5. Pomii plantați prea des, după câțiva ani de creștere se vor înăbuși unii pe alții și vor suferi din cauza lipsei de aer, care nu poate ajunge la frunze flori și fructe, iar cei mai slabi vor pieri în scurt timp. În acest caz vom scoate tot al doilea pom.

În cele de sus am arătat de o parte cauzele, cari fac ca pomii să fie slabi, iar de altă parte modul de combatere a răului pentru a-i face mai puternici și productivi.

Am amintit mai înainte că pomii prea puternici nu produc decât puține fructe, alții produc flori, dar nu dau fructe și alții nu fac chiar nici flori. În cele ce urmează, vom arăta cauzele, pentru cari unii pomi puternici nu dau fructe și cum trebue să lucrăm pentru a-i face productivi.

1. În primul rând un pom deși viguros dar prea tânăr nu poate să ne dea producție prea mare. Vom da mai jos vârsta la care încep pomii să producă și vârsta la care sunt în plină producție:

*) Sulfat de potasiu se poate înlocui cu $\frac{1}{4}$ kgr. de cenușe de lemn.

	Nucul începe producția la	10—15 ani	și dă producție maximă la	60 ani
Părul și mărul	"	"	"	15—16 "
Prunul	"	"	"	20 "
Cireșul	"	"	"	10 "

Înainte de a fi împlinit aceste vârste nu ne putem aștepta la recolte.

2. Pomul foarte puternic, deși ajuns la vârsta de producție nu face nici flori nici fructe. În acest caz

va trebui să micșorăm puterea pomului, din cauza căreia se nasc numai ramuri de lemn. Micșorarea vigori se face prin: a) tăierea de jur împrejurul pomului a unei bucăți de scoarță lăță de 1—2 cm. și la o distanță de 20 cm. deasupra pământului.

b) Tăierea unor bucăți mai mari din rădăcini, în acest scop se va face un șanț adânc de $\frac{1}{2}$ m. în jurul tulpinei, la o distanță de 1—1 $\frac{1}{2}$ m. de ea. În acest fel tăiem multe rădăcini mari precum și o mulțime de rădăcini mici absorbante (cu perișori) din care cauză în anul viitor scade mult vigoarea pomului.

c) Deplantarea pomului, care constă în scoaterea lui din pământ cu mare băgare de seamă tăierea rădăcinilor în vederea replantării, care se face îndată și în același loc. Vom putea deplanta chiar pomi de 8—15 ani, bine înțeles cu mare greutate. La această lucrare nici o rădăcină nu scapă neatință, deci vor trece trei sau patru ani, până când noile rădăcini vor putea hrăni pomul ca mai înainte. După trei ani vor apare mugurii floralii și va începe rodirea. Înainte de a planta pomul, locul va fi bine gunoit.

d) Tăierea unor ramuri din interiorul coroanei, când acestea sunt prea dese, căci împiedică pătrunderea aerului și a luminei la frunze. Acest tratament dă rezultate foarte bune.

5 Cauza pentru care un pom productiv cu timpul devine neproductiv este următoarea:

Pomul este atins de o boală care se vede sau nu și care îl distruge încetul cu încetul. În asemenea cazuri vom examina pomul la frunze, ramuri și tulpină. Dacă sunt bolnave frunzele le vom stropi cu diferite zemuri. Dacă pe ramuri și tulpină vom observa răni mari, cauzate de cancer (rac), vom descoji îndată părțile bolnave, vom distruge păduchile lănos,

care duc boala de la pom la pom. După aceeașă tăiem rana până ce ajungem la lemnul sănătos (dacă rana e prea adâncă vom tăia chiar ramura). După ce am tăiat partea bolnavă pom unge tăietura cu catran, sau ceară de altoit. O altă boală ce cauzează moartea înceată a pomilor este scurgerea de clei din ramurile sau trunchiul lor. Ramurile uscate în urma acestor boli le vom tăia, iar rana rămasă în urma tăieturii o ungem cu catran sau ceară de altoit. Locurile unde observăm scurgerile de clei, le vom radă și apoi le vom unge cu acid acetic curat (esență de oțet din care se face oțetul). Dacă pomul este prea alacat de clei și cele mai multe ramuri sunt uscate, e mai bine să-l scoatem și să-l înlocuim cu altul. Dar nu numai bolile părților suprapământene cauzează moartea pomilor, ci și bolile rădăcinilor. Pe rădăcini se formează mușcaluri, cari le acoperă, astfel de pomi se vor scoate și-i vom arde rădăcinile la fața locului, pentru ca rămășițele lor să nu poată duce boala la alți pomi.

4 Sunt pomi cari nu au produs niciodată flori și nici fructe; acești pomi sunt sterpi de la formarea lor. Acest fel de pomi sunt foarte rari și greșala vine de la altoit. Altoitul a putut fi luat de pe un pom sterp, foarte puțin productiv sau prea tânăr; se știe că altoii de acest fel dau pomi puțin roditori. În acest caz vom re-altoi pomii cu altoi luat de pe un pom cu vigoare mijlocie, dar în plină producțiune.

Cultivatorii urmând sfaturile de mai sus, își vor putea îndrepta spre bine pomii. Ținând seama că a sosit timpul, când se fac cele mai multe lucrări pentru refacerea pomilor, sfăluiesc pe cultivatori să cerceteze defectele de cari suferă pomii lor și celind aceste sfaturi să se apuce de lucru. Puțină muncă, cei se cere va fi răsplătită înzecit prin recoltele bogate ce le vor aduce pomii bine îngrijiți.

Importanța cursurilor de Industrie Casnică la sate.

Irina Popescu, Directoarea școlii de Industrie Casnică din Arad

Aceste cursuri după cât se știe au foarte mare și bună înfrățire asupra populației femeiești de la sate. În anul trecut Dl. Ing. Agr. Insp. General Nicolae Popescu, Directorul Camerei Agr. Circumscripției Arad a aranjat mai multe cursuri de Economie Gospodărească, printre care și două cursuri de Industrie Casnică pentru sătence. Primul în frunțașă și frumoasa comună Chișineu-Criș, iar al doilea în tot așa de prețuită comună Curtici, de pe granița românească, sat în întregime românesc. Rezultatele au fost peste așteptările noastre.

Este foarte adevărat că mulțumită inițiatorului acestor cursuri, un adevărat apostol și promotor al economiei gospodărești care a știut să ne prezinte sătenților, rezultatul a fost atât de frumos, dar nu e

mai puțin adevărat că și noi ne am silit să fim înțeleși, și am fost.

În cuprinsul acestor cursuri, de Industrie Casnică, femeile adulte, precum și elevele mai înaintate de la școlile primare de pe sate, au învățat de la maestra angajată de Cameră și de la maestrele Școlii de Industrie Casnică din Arad, cum să îmbine cu săturile cu motive românești în culori frumos armonizate, aplicate pe costume naționale, cămeși, ștergare, mășarițe, perine, șervețele și alte lucruri casnice. Au învățat să țeară pânză și să aleagă scoarțe cu cele mai frumoase chenare românești, dar mai ales au învățat să-și facă costume naționale, pentru că asupra portului românesc am stăruit mai mult. Această frumusețe de îmbrăcăminte a dispărut cu totul din

acest ținut. Bătrânele satelor au știut ele să îmbrace portul românesc și să lucreze foarte frumos cândva în prezent însă, tinerețelul s'a influențat prea mult de la streini și au stricat într'atât frumoasele izvoade românești, în cât nu mai știu dacă sunt românești sau ungurești, verdele roșu și albul le-au acoperit pe toate, iar portul românesc nu mai există. Din această cauză Camera Agricolă Circumscripția Arad, a pornit aceste cursuri, care în anul trecut a dat rezultate multumitoare iar în anul acesta sperăm că roadele să fie mai bune.

Prin bunavoința neobositului inițiator Dl. N. Popescu sperăm că odată cu terminarea lucrului de pe câmp și așezarea sătenilor la iarnă, pe la casele lor, să se reinceapă cursurile de Economie Gospodărească pentru săteni și de Industrie Casnică pentru

sățence, pe care le rugăm să ia parte într'un număr cât de mare.

La aceste cursuri maestrele dela Școala de Industrie Casnică din Arad vor participa toate, contribuind fiecare cu cunoștințele lor la perfecționarea industriei casnice românești ce o practică fiecare sătcancă pe lângă casa ei, readucând astfel portul românesc la sale, iar pe țărâna română care este comoara de virtuți și izvor de hărnicie și de muncă rodnică, conștientă de însemnătatea ei în industria casnică din gospodăria ei unde ea face să trăiască totul în jurul ei, ea fiind podoaba și bogăția casei păstrătoarea datinilor străbune, inspiratoarea reă și creatoarea a tot ce este frumos.

Țărâna româncă este coroana gospodăriei de la sat și cea mai de seamă personalitate a satului, așa cum este și satul.

PAGINA AGRICOLĂ

HRĂNIREA ALBINELOR ÎN CURSUL IERNEI

Am intrat în iarnă cu cele mai slabe nădejdi. Acel stupari, a căror stare le-a îngăduit să cumpere, și s'au folosit de sfaturile noastre, adică au hrănit în mod îndestulitor și la timp albinele pot avea nădejdi bune. Mulțimea săracă și cei cari au vândut mierea pentru a acoperi alte necazuri și greutăți, fără să aibă puțința de a mai cumpăra la timp miere sau zahăr, acel stupari stau în loc dau din umeri și să lase în voia sorții. Nu e bine așa, omul trebuie să se lupte cu greutățile vieții și dacă luptă cu statornicie le și birue. Vorba rămânului „la năcaz mare trebuie și minte mare”. Cred că cei fără bani au ascultat sfatul de a împreuna mai multe (2-3) familii că mai bine este să ai puțin și tari decât mulți toamna și nici unul primăvara. Impreunând familiile s'a mărit cantitatea de miere și astfel s'a dat puțința de iernare. Dacă cu toate acestea avem stupi slabi despre care credem că nu vor ieși cu bine din iarnă, trebuie să le venim în ajutor iarna. Nainte de toate; mă adresez stuparilor primitivi; trebuie să spunem că mijlocul vechi absolut greșit de a hrăni albinele cu pui fript și uns cu miere trebuie să piară, puiul măncați stupari ori vindăți și cumpere miere ori zahăr pe prețul lui și acela să-l dea albinelor.

Hrănirea de iarnă se face în două moduri:

I.

La pregătire se umple unul sau două faguri cu miere sau cu sirop de zahăr. Fagurii plini li ținem la loc cald, lângă un cuptor sau deasupra mașinei de gătit așa ca fagurii să aibă căldura apei de pâine. În o zi caldă cu soare când câte o albăna iese din

stup punem o țigla să se încălzească pe cuptor. Țigla să fie așa de subțire încât să încapă între fund și rame (dacă e mai subțire o învălui în cârpe) și așa de caldă încât să o putem ține în mână fără să ne ardă. În clipa când observăm că aerul e mai cald ne apucăm de lucru. Repede dar iară sgomot și zdruncinări desfacem stupul și vârăm țigla caldă între fund și rame, depinde de sistemul lăzii cum și pe unde o introducem, chestiunea aceasta stuparul trebuie să o știe dinainte deci trebuie ca stuparul să-și aibă planul făcut ca să poată lucra repede, iar nu să dibuiască cu stupul deschis. După 2-3 minute căldura leșită din țigla înviorează albinele, scoatem binișor atâtea rame până ajungem la ghem, (Știm că albinele iernează pe faguri în formă de ghem) scoatem și din marginea ghemului un fagur cu puține albine, în locul acestuia punem faguri calduși și plini pe cari i-am pregătit din vreme, punem lângă ele fagurul cu albine umplem cu faguri golul și închidem ușa. La stupii cu manipulare pe deasupra e mai ușor și merge mai repede, pentru că desfacem scândura numai deasupra unei laturi a cuibului, deci nu se răcește tot și din o aruncătură de ochi vedem unde e marginea ghemului, scoatem 1 sau 2 rame goale din margine atâtea câte voim să dăm cu miere sau sirop tragem rama pe care se află puține albine din ghem, introducem fagurii umpluți așezăm rama cu albine la loc și punem scândurile învăluind iarăși bine cu hârtele sau ce avem cuibul. Toată aceasta lucrare trebuie să se facă repede și în liniște să nu țină mai mult de 3-4 minute.

Sub acțiunea binefăcătoare a căldurii dată de figlă care durează 3-4 ceasuri albinele sau mută siropul în fagurii din mijlocul ghemului sau schimbă complet ghemul pe fagurii puși de stupar. Când dăm a doua oră scoatem figlă veche și o înlocuim cu alta caldă și observăm că s'a mutat ghemul sau nu, dacă s'a mutat atunci e pericol e semn că are numai ce am dat noi, deci trebuie purtat grijă deosebită de un astfel de stup.

Acest mod de hrănire îl aplicăm când avem zile cu soare și încă nu este ger însă trebuie să lucrăm astfel:

II.

Fiecare stupar are o cameră, o chilie pentru oaspeț, în care nu locuiește, încălzește puțin aceasta cameră, cuptoarele de copt pâine sunt foarte bune că dau o căldură statornică, și îi astupă complet fereștrile. În aceasta cameră în seara premergătoare aduce stupul sau stupii pe cari voiește să-i hrănească. A

două zi face căldura din ce în ce mai mare pe măsura ce crește căldura pe măsura aceea sloboade și luminează în cameră. Prin acest procedeu albinelor li se pare că răsare soarele cald, să simt bine, le cunoști pe zumzet.

Când observăm că am lăsat atâta lumină încât vedem să lucrăm, desfacem fără zgomot stupul și fagurii pregătiți cu hrană li așezăm în stupi întocmai cum am descris în cazul I. După ce am închis stupul iarăși mișorăm încetisor lumina făcând pe albine să creadă că a apus soarele. Căldura din cameră trebuie ținută încă 5-6 zile ca albinele din stup să poată prelucra toată hrana primită. Dacă e de lipsă facem aceasta în mai multe zile, dacă nu, a doua zi scoatem stupul și-l așezăm la locul lui.

Aceasta hrănire este mai bună, întru cât nu trebuie să așteptăm o zi cu soare și o facem când vom și având albinele căldura necesară pot prelucra în timp scurt ori ce cantitate de hrană.

Circular No. 113

Circular No. 113 a Uniunii Camerelor de Agricultură București, referitor la cultivarea albinelor.

O ramură agricolă, care are mare însemnătate pentru economia țării noastre și căreia trebuie să i dăm atențiunea cuvenită, este apicultura.

Pe lângă aceea, că mierea e un aliment foarte bun și are preț, cu ajutorul albinelor se face polinizarea florilor la arborii fructiferi și la lucernă.

Albinele noastre sunt mai bune decât cele de rase străine.

Ele nu suferă de nici-o boală primejdioasă. Singura boală, de care ele pot suferi în timpul iernii, este *diareia simplă*. Aceasta e pricinuită de condițiunile rele de trai al albinelor, înăuntrul și în afara stupului, care condițiuni pot fi ușor înlăturate.

Dar de când apicultorii din țara noastră au început să aducă și să cultive *albine italiene*, albinele noastre au început să se îmbolnăvească de o boală foarte primejdioasă, care se numește *ciuma albinelor* sau *putrezirea larvelor* sau „*Ioka*”.

Boala e pricinuită de un microb. Acest microb trăiește în corpul albinei italiene, căreia nu i pricinuește mare rău, însă albinele de alte rase, când vin în atingere cu albinele italiene, se molipsesc de boală, și aceasta se arată prin nimicirea fulgerătoare a larvelor. Față de gravitatea bolii, se impun urgente măsuri pentru prevenirea și combaterea ei.

U. C. A. a făcut intervențiile necesare în acest scop. Pe Dv. vă rugăm stăruitor să binevoiți a dispune să se facă cât mai intensă propagandă în județ pentru ca apicultorii

1. Să nu cultive albine italiene

2. Dacă au albine de această rasă, să le nimicească.

3. Să nu întrebuințeze pentru fabricarea fagurilor artificiali decât ceară de albine indigene, din regiunile unde nu e *ciuma albinelor*.

Pentru prevenirea și combaterea ciumei albinelor, e neapărată nevoie a se ști cât mai precis localitățile unde ea s'a declarat. De aceea, vă rugăm să binevoiți a dispune a se cerceta și a ne comunica, dacă în județul Dv. s'a declarat această boală, în ce anume comune și la care crescători (numele și pronumele lor).

Președinte
indescifrabil

Director General
indescifrabil

Aviz.

În numărul trecut al Buletinului am pus câteva întrebări membrilor noștri și i-am rugat să răspundă în ce chip socotesc ei că am afla mijlocul de a ne asigura interesele noastre. Am primit câteva răspunsuri dar nu în măsura care o așteptam. Și stuparii, deși îi știam cu mintea ogeră și înțeleghători, să lase vorba românului — pe tânjală. Dacă e greu să scrie pe hârtie gândul lor, cel puțin când vin pela Arad, în fiecare Vinere să vină pela societate să le aflăm gândurile. Să nu așteptăm totul dela autorități, să nu ne purtăm ca copiii mici cari nu pot umbla pe picioarele lor proprii ci trebuie ținuti de subsuori de părinți. Stuparii fie care în parte și toți la oală să ne ajutam, iar

dela autorităţi să ne mulţumim cu un sfat dat cu bunăvoinţă, cu îndrumări şi sprijin. Mândria şi ambiţia noastră să nu ne lase ca să primim totul de-a gata ci noi să acţionăm. Cercetaţi societatea şi ţineţi în zilele de Vineri strânsă legătura cu ea.

Societatea apicolă Arădiana la Camera de Agricultură Regională Arad, Strada Gheorghe Popa 4.

**Societatea Apicolă Arădiana din Arad
Str. Gheorghe Popa No. 4.**

Prospect de Emisiune.

DOMNULE MEMBRU,

Simţind cu toţii necesitatea înfiinţării unei Cooperative pt. desfăcerea produselor apicole, şi apărarea contra speculei, care mereu ne ameninţă şi ne cauzează pagube, în baza hotărârei Adunării Generale a Societăţii noastre din 20 Octombrie 1935, dorim, în mod hotărât a înfiinţa.

„COOPERATIVA PENTU DESFACEREA PRODUSELOR APICOLE“

cu reşedinţa în Arad, cu un capital modest de Lei 100 000. — adică Unasutămii Lei, pentru care sumă eliberăm 5 000 bucăţi acţiuni pe nume, în valoare nominală de Lei 200. — adică Douăsute Lei, pe bucată, plus Lei 10. — cheltueli de emisiune de fiecare acţiune.

Preţul acţiunilor se vor achita în două rate egale. Data plăţii ratelor se va fixa ulterior.

Vă rugăm deci să binevoiţi a ne da preţiosul Dvoastră concurs şi a semna câteva acţiuni, după posibilitatea Dvs. materială.

Intrucât se vor semna toate acţiunile în valoare de maisus, imediat vom putea porni la muncă.

Într-o dată vă rugăm să binevoiţi a face propaganda între colegii Dvoastră din aceeaşi localitate, spre a aduna cât mai mulţi acţionari în vederea bunei reuşite a acţiunii noastre.

Arad, la 25 Noiembrie 1935.

Preşedinte:

Secretar:

ss. Nicolae Popescu

ss. Gheorghe Ciobanu

Ing. Agr. Inspector General

Intreburi şi răspunsuri.

1. Dlui Ioan Neamţu, Agriş. — No. 260.
Noi expedăm Buletinul pe adresa preşe-

dintelui Promontorial, nu la Primărie. — Deci oficiu'ui promontorial soseşte cu siguranţă.

Dacă Dv. doriţi ca să Vi-l expedăm la adresa particulară. Vă rugăm a ne achita abonamentul de 50 Lei pe an, după a cărui primire Vă vom expeda toate numerile apărute pe 1935 deoarece abonament primim numai dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie a anului.

2. Dlui Ioan Stepan Buteni No. 13.

Dvoastră Vă interesaţi de mai multe chestiuni cari sunt de mare importanţă şi pentru alţi săteni pomicultori din acea comună.

Din acest motiv deci — şi tocmai pentru că în Buteni este o pomicultură dezvoltată, răspunsul cerut nu Vi-l putem da prin Buletin, ci ar fi mai potrivit să vă vorbiţi mai mulţi pomicultori la o altă şi când sunteţi cel puţin 25 înscrişi pe tabloul ce veţi întocmi, să cereţi Secţiei agricole judeţene să aranjeze o conferinţă pentru a Vă putea explica la faţa locului cele cerute.

Oferte.

La Dl. Florea Călămaru Cermeiu Nr. 201 se află de vânzare 2 veri Mangaliţa de 14 luni. — A se adresa direct.

*

Domeniile Mocsonyi Bulci are de vânzare 100 vieri Mangaliţa, pur sânge, de 10 luni, 60 Kgr. greutate cu preţul de 2000 Lei per buc. ab fermă. — A se adresa direct.

*

Moşia D. Dr. I. Drincu Zimandul Nou are de vânzare 2 tauri „Simenthal“ bine formaţi, de 21 luni. — A se adresa direct Dlui Dr. Ioan Drincu adv. Arad B-dul Carol 71.

*

Moşia D. Dr. Ioan Drincu, Zimandul Nou, face arături adânci pe plată cu maşina ei „Hannomag“ de 80 cai putere. — Preţul arăturii de 12—14 joli adâncă este 600 Lei per jug. cad — Cei interesaţi sunt rugaţi a se adresa direct la adresa Dlui Dr. I. Drincu ca mai sus.

*

De vânzare 6 tauri rasă pură „Simenthal“ de origine din Târgul Mureş, în vârstă de 15—17 luni, sănătoşi, binedezvoltaţi. — A se adresa la biroul Camerei uşa No. 29.